Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	25Co/123/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4213206953
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2015:4213206953.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporkyni: Q. N., bytom H., K. XXXX/XX, o zaplatenie úrokov z omeškania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 18. augusta 2014 č. k. 8C/322/2013-63, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z r u š u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie vedené Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 8C/322/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/132/2013, ktoré konanie je vedené pred Súdnym dvorom pod č. C-328/14. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Uviedol, že mu je známa z jeho rozhodovacej činnosti skutočnosť, že Krajský súd Prešov v konaní 6Co 132/2013 položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. Išlo o túto prejudiciálnu otázku: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“ a konanie prerušil do skončenia konania o tejto otázke. Vzhľadom na vyššie uvedené a teda skutočnosť, že Krajský súd Prešov v konaní 6Co 132/2013 dňa 10. 05. 2014 položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku, súd prvého stupňa prerušil konanie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania bolo podané dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti uznesenia o predložení prejudiciálnej otázky. Tvrdil, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Následne citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci. Mal za to, že súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, a preto nebol daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. Poukázal tiež na

uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21. 11. 2013, ktorý sa zaoberal aplikáciou čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 a tiež na konštatovanie tohto súdu, že podľa zákona zmenkového a šekového bol súd oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť. K prerušeniu konania Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013 (správne malo byť 6Co 132/2013) uviedol, že krajský súd predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a skutočnosť, že aj prvostupňový, aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31. 07. 2007, s. 1-22. Prejudiciálnu otázku považoval za vykonštruovanú a zavádzajúcu Súdny dvor, nakoľko nerešpektuje prednosť Nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu. Okrem toho zdôraznil, že možnosti ex offo skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je Nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Z týchto dôvodov mal za to, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou zdôraznil, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ, a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou, s úpravou sekundárneho práva EÚ.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a že spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušiť, keďže zanikli dôvody, pre ktoré bolo vydané.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 109 ods. 2 OSP súd môže sporové konanie podľa úvahy prerušiť, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia, na nevyhnutne dlhý čas, pokým neodpadne prekážka, ktorá bráni riadnemu pokračovaniu v konaní. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení, pričom rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo. Okamžite po odpadnutí prekážky súd pokračuje v konaní.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP súd môže konanie prerušiť aj v prípade, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši predbežná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Prerušenie sporového konania podľa tohto ustanovenia je odôvodnené v konaniach, v ktorých je konanie prerušené preto, lebo výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania, toho, v ktorom bolo konanie prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčkať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods.

2 písm. c/ OSP musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS. 21/2000, z 20. septembra 2000).

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 28. 03. 2013 podal na Okresnom súde Komárno návrh na uplatnenie pohľadávky na zaplatenie zmenkových úrokov a úrokov z omeškania v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením prerušil konanie až do skončenia konania o prejudiciálnej otázke predloženej Súdnemu dvoru Európskej únie v Luxemburgu uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 10. 05. 2014.

Podľa zistenia odvolacieho súdu pred Súdnym dvorom EÚ pod C-328/14 prebiehalo konanie, v ktorom sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci, a to konkrétne: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“. Uznesením predsedu Súdneho dvora EÚ zo 17. júna 2015 došlo k výmazu veci C-328/14 z registra Súdneho dvora, nakoľko Krajský súd v Prešove vzal svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania späť.

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že prerušenie konania vedeného Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 8C/322/2013 do skončenia konania vedeného pred Súdnym dvorom Európskej únie pod C-328/14, týkajúceho sa prejudiciálnej otázky predloženej Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013, je bezpredmetné, vzhľadom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ o výmaze veci C-328/14 z registra Súdneho dvora.

S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.